

68.

U S T A W A

z dnia 4 lutego 1920 roku

o przyznaniu dla b. wojskowych armji rosyjskiej i austriackiej, jak też dla wdów i sierot po nich nadzwyczajnego dodatku drożyznianego do zasiłków emerytalnych.

Art. 1. Moc ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. oraz moc ustawy z dnia 8 stycznia 1920 r. „o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyznianego” (Dz. Praw № 65 z 1919 roku pozycja 392 i Dz. Ustaw № 4 z 1920 r. pozycja 18), rozciąga się na b. wojskowych (oficerów, duchownych, urzędników wojskowych i szeregowców) b. armji rosyjskiej i austriackiej, o ile pobierają ze Skarbu Polskiego emeryturę lub zasiłki z tytułu służby swej w armjach odnośnych państw zaborczych, oraz na wdowy i sieroty po nich, o ile te ostatnie pobierają ze Skarbu Polskiego pensję wdową albo sierocą z tytułu służby ich mężów lub ojców w jednej ze wspomnianych wyżej armji.

Art. 2. Wypłata dodatku drożyznianego, wymienionego w art. 1, ma być uskuteczniata, poczynsz od 1 lipca 1919 roku.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski

Minister Skarbu:

Grabski

69.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

w sprawie taryf i przepisów przewozowych, obowiązujących na kolejach państwowych okręgu Wileńskiego.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. (Dziennik Praw № 14, poz. 152), konstytucyjnie zatwierdzonego w dn. 7 kwietnia 1919 r. (Monitor Polski № 82 z dn. 10 kwietnia 1919 r.) i w porozumieniu z Ministerstwami

Skarbu oraz Przemysłu i Handlu niniejszem zarządzam, aby na kolejach państwowych okręgu Wileńskiego pozostały nadal w mocy, aż do odwołania, przepisy przewozowe, wydane przez Centralny Zarząd Kolei Wojskowych we wrześniu 1919 r., Taryfa Tymczasowa na przewóz osób, psów i bagażu na kolejach wojskowych, wydana w czerwcu 1919 r., oraz Tymczasowa Taryfa Towarowa na przewóz towarów, zwierząt żywych i zwłok kolejami państwowymi, obowiązująca od 1 listopada 1919 r. na kolejach okręgu Warszawskiego i Radomskiego.

Warszawa, dn. 13 stycznia 1920 r.

Minister Kolei Żelaznych;
K. Bartel

70.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

w przedmiocie organizacji Powiatowych Komisji pomocy dla bezrobotnych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 4 listopada o doraźnej pomocy dla bezrobotnych (Dz. Ust. z dnia 1 grudnia 1919 r. № 89, poz. 483) zarządzam co następuje:

Art. 1. W skład Komisji Powiatowej wchodzi: przewodniczący Komisji—przedstawiciel Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej, przedstawiciel Ministerstwa Robót Publicznych, przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przedstawiciel rady miejskiej oraz sejmiku powiatowego w siedzibie Powiatowej Komisji pomocy dla bezrobotnych oraz przedstawiciele robotników w ilości, równej ilości przedstawicieli władz państwowych i samorządowych.

Na wypadek nieobecności przewodniczącego czynności pełni jego zastępca, mianowany przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 2. Przedstawiciele instytucji samorządowych delegowani są przez instytucje te na wezwanie przewodniczącego Komisji Powiatowej. Przedstawiciele robotników delegowani są na wezwanie tegoż przewodniczącego przez miejscowe związki zawodowe, cechy i stowarzyszenia robotnicze o charakterze zawodowym, na zasadzie stosunkowej, według liczby członków poszczególnych stowarzyszeń, z prawem łączenia się zrzeszeń celem wydelegowania wspólnego przedstawiciela. W wypadku zrzeczenia się przedstawicielstwa przez jakiś związek lub stowarzyszenie, wybierają wszystkich przedstawicieli pozostałe związki i stowarzyszenia. Akcją wyborów przedstawicieli robotników zarządza przewodniczący Komisji Powiatowej, który również rozstrzyga w wypadku, gdy zainteresowane związki i stowarzyszenia nie dojdą do porozumienia, jaka ilość delegatów przysługuje każdemu z oddzielnych zrzeszeń.

Art. 3. Dla ważności uchwał Powiatowych Komisji pomocy dla bezrobotnych wymagana jest obecność na posiedzeniu przynajmniej 5 członków. Wszystkie sprawy rozstrzyga się zwykłą większością głosów. W razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego. Przewodniczący zwołuje